

ԻՆՉՊԻՍԻ՞ ՀԱՅԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ՝
21ԲԴ ԴԱՐՈՒՆ

Հայագիտութիւնը տարբեր ժամանակներու մէջ դրսեւորուած է որոշակի անհամաչափութիւններով:

Այսօր եւս, հայագիտութեան բնագաւառներ (լեզու, պատմութիւն, քաղաքական գիտութիւններ, տնտեսագիտութիւն, եւն.) եւ բնագաւառներու հատուածներ (շարականներ, ցեղասպանութիւն, սփիւռք, եւն.) յաճախ իրենց արժանի խորութեամբ չեն ուսումնասիրուիր:

Ոչ բոլոր նորագոյն ուսումնասիրութիւնները կը կատարուին գիտատեսական արդիական մեթոտներու համապատասխան: Համաշխարհային հասարակագիտական նորագոյն եզրերու, ելակէտերու, հարցադրումներու, մօտեցումներու, տեսութիւններու եւ բաղդատական ուսումնասիրութեանց համեմատաբար քիչ կը հանդիպինք հայագիտութեան մէջ:

Իւրաքանչիւր աշխարհագրական շրջանակ կը յատկանշուի գրեթէ միալեզու հայագիտութեան գերակշռութեամբ: Երբեմն չեն օգտագործուիր տուեալ նիւթին առնչուող բոլոր լեզուներով անհրաժեշտ սկզբնաղբիւրներն ու գրականութիւնը:

Լոյս տեսած ուսումնասիրութիւններէն բոլորը չեն որ անհրաժեշտ տարածում ու գիտական արձագանգ կը գտնեն: Միաժամանակ, հայագիտական այս հրատարակութիւնները համազօր ընդգրկումով չեն թափանցեր հայ իրականութեան կրթադաստիարակչական բոլոր ասպարէզները:

Ժամանակակից հայ իրականութիւնը առ այսօր բաւարար ուսումնասիրութեան չ'ենթարկուիր:

Միանշանակ չեն հայագիտութեան առաքելութեան սահմանումները. «Ինչո՞ւ համար հայագիտութիւն» հարցումին պատասխանները զանազան են:

Վերոնշեալ իրողութիւնները, թերեւս նաեւ այլ հարցադրումներ կարելի է ամփոփել հիմնական մէկ վերնագրի տակ՝ «Ինչպիսի՞ հայագիտութիւն 21րդ դարուն»:

Սպառնիչ պատասխաններ չկան այս բոլորին, ի հարկ է: Բայց իբրեւ առաջին քայլ անհրաժեշտ կը գտնենք հայագիտական ոսկեփորիկի մը յառաջացումը՝ համացանցային ծաւալուն կայք մը, ուր մէկտեղուին եւ առնչուին հայագիտական բոլոր նորութիւնները: Կայք մը, ուր առիթ տրուի բազմակարծութեան՝ փոխադարձ յարգանքի եւ պատշաճութեան սկզբունքներու յարգումով:

Փորձի, գիտելիքի, տեսակէտի փոխհարստացման համար անհրաժեշտ քայլ մըն է նաեւ նեղ մասնագիտական հաւաքներու, սեմինարներու կայացումը, ուր անմիջական եւ դժւ յանդիման միջավայրի մէջ հետազոտողներ քննարկեն հայագիտական հանգուցային տեսական, փաստական եւ գործնական հարցեր:

Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսի խմբագրութիւնը համոզուած է որ նման միջոցառումներ պիտի օժանդակեն հայագիտութեան բազմակողմանի յառաջընթացին:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԽՍԲԱԳԻՐ

Հայր Անդրանիկ Ծ. Վրդ. Կոանեան

ԽՍԲԱԳՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄ

Արտա Էքմէքճի (ի պաշտօնէ) - Արշալոյս Թովալեան - Արմէն Իւրնէշլեան - Արա Սանճեան - Անդրանիկ Տազեսեան (պատասխանատու քարտուղար)

ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒՆԵՐՈՒ ՄԱՐՄԻՆ

Սիլվիա Աճէմեան - Ժիրայր Դանիէլեան - Երուանդ Երկանեան - Հրանոյշ Խառատեան - Մուրատ Հասրաթեան - Հրաչ Զիլինկիրեան - Սկրտիչ Յ. Պուլտութեան - Սեդա Տատոյեան - Սիւզըն Փեթի - Պերճ Ֆազլեան

Հայաստանի մէջ ՀՀՀի ներկայացուցիչ՝ Արծուի Բախչինեան

EDITORIAL

WHAT TYPE OF ARMENIAN STUDIES IN THE TWENTY-FIRST CENTURY?

The development of Armenian Studies has been marked with certain disparities at different periods.

Even today, different fields (language, history, political studies, economics, etc.) and sub-fields (religious hymns, the Armenian Genocide, the Armenian Diaspora, etc.) within the overall domain of Armenian Studies are often not analyzed with the appropriate depth that each of them necessitates.

Not all of the latest studies are carried out according to modern research methods and techniques. Rarely do we encounter in Armenian Studies the use of the latest terminology, scientific premises, queries, theories and comparative studies all too common in the social sciences worldwide.

Every geographical area is characterized by the dominance of a single language in the works of Armenian Studies produced there. In certain cases researchers do not make use of all the indispensable primary sources and literature available in different languages.

Not all the studies published are distributed adequately or get the necessary scholarly reviews. At the same time, these Armenological publications are not reflected sufficiently in the informative and educational activities directed at the Armenian people as a whole.

The contemporary Armenian reality has not been studied adequately to date.

There is no consensus on the definition of the mission of Armenian Studies. The answers given to the question "Why Armenian Studies?" do vary.

These facts and perhaps other related issues as well can be summarized under a single title: "What type of Armenian Studies in the twenty-first century?"

There are no comprehensive answers to all these questions, of course. However, as a first step, we find it necessary to establish an extensive website of Armenian Studies, where information can be assembled regarding all new developments in the field. This website should become a pluralistic forum, based on the principles of civility and mutual respect.

Another necessary step to achieve the regular sharing of viewpoints, knowledge and experience in the field of Armenian Studies is the convening of relatively small specialized academic gatherings and workshops, where experts can exchange views face to face on various pivotal theoretical, factual and practical issues in this domain.

The editorial board of the *Haigazian Armenological Review* is convinced that such measures will benefit the all-inclusive advancement of Armenian Studies.

EDITOR IN-CHIEF

The Very Rev. Father Antranik Granian

EDITORIAL BOARD

Antranik Dakessian (executive secretary) – Arda Ekmekji (ex-officio) – Ara Sanjian – Arshalouyse Topalian – Armen Urneshlian

CONSULTATIVE BODY

Sylvia Agemian – Megerditch H. Bouldoukian – Seta B. Dadoyan – Berj Fazlian – Murad Hasratian – Hranush Kharatian – Susan Pattie – Jirayr Tanielian – Hratch Tchilingirian – Yervand Yerkanian

The Representative of the *Haigazian Armenological Review* in Armenia: Artsvi Bakhchinyan